

عنوان مقاله:

سه اندرزنامه منظوم دوره ساسانی به زبان پهلوی

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهشنامه تمدن ایرانی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

عباس آذرانداز - عضو هیات علمی پژوهشکده فرهنگ اسلام و ایران

خلاصه مقاله:

اندرزنامه های پهلوی بخش مهمی از ادبیات دوره میانه هستند که حکمت و رویکرد اخلاقی جامعه ایران را در عصر ساسانی بازتاب می دهند. مجموعه اندرزهای پهلوی بر ادبیات و شعر پس از اسلام تاثیر بسزایی گذاشته است. این آثار عمدتاً به نثر هستند؛ اما در میان آنها چند متن کوتاه وجود دارد که ساختاری شعرگونه دارند و مضامین آنها نیز در شعر گویندگان بزرگ پارسی گوی به زیبایی تکرار شده است. وزن آنها بر پایه وزن شناسی شعر دوره میانه است و صورتی خام از قافیه نیز در برخی از آنها دیده می شود. اندرز بهزاد فرخ پیروز، خیم و خرد فرخ مرد، و اندرزنامه ای با مضمون ناپایداری دنیا از جمله این اندرزهای منظوم است که در این مقاله، معرفی و به برخی نکات زبانشناختی، ادبی و فکری آنها اشاره می شود. ستایش خرد، اندازه نگاه داشتن (پیمان)، تشویق به آموختن پیشه و ناپایداری دنیا از مواردی است که در این اندرزنامه ها آمده و نشان دهنده اندیشه های مطرح ساسانی و ارتباط آنها با آیین نامه های آن دوران است.

کلمات کلیدی:

عصر ساسانی، زبان پهلوی، اندرز بهزاد فرخ پیروز، خیم و خرد فرخ مرد، ناپایداری دنیا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/856435>

